

forhold, Tilsyn med de af det offentlige beordrede Nedslagninger, Tilsyn med Overholdelsen af de i § 11, a, i Lov Nr. 156 af 14. April 1920 indeholdte Forbud, Tilvejebringelse og Indsendelse af Materiale over tuberkulosefri Besætninger samt Samarbejde indbyrdes og med Veterinærfysikater. Men Distriktsdyrlægenes Virksomhed bør ikke indskrænke sig alene til Bekæmpelse af Tuberkulosen hos Husdyr. De vil ogsaa kunne gøre stor Gavn ved at medvirke til Bekæmpelse af andre for Mejeribruget skadelige Kvægsygdomme, saasom Yverbetændelse (Mastitis) samt ved at udvide Kendskab til Betydningen af Staldhygiejne.

Ud fra den Betragtning, at Initiativet til Kvægtuberkulosens Bekæmpelse skal udgaa fra Landbruget selv, og at Staten ikke ved sine Organer alene er i Stand til at opnaa et godt Resultat i saa Henseende, har man foreslaaet, at Distriktsdyrlægerne først ansættes, naar De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation ønsker at iværksætte et Arbejde til Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen, ligesom man med Henblik paa, at der findes 23 Mejeriforeninger, har foreslaaet, at der kan ansættes indtil 20 Distriktsdyrlæger. Til Belysning af den store Betydning, et godt Samarbejde har, skal man henvise til, hvad der er opnaaet paa Bornholm som Resultat af et godt Samarbejde mellem Mejeriforeningen, de praktiserende Dyr læger og Veterinærfysikater, jfr. Bemærkningerne til § 6. Uanset hvorvidt Distriktsdyrlæger maatte blive ansat eller ej, er det paakrævet, at en Veterinærinspektør forestaar Ledelsen af de allerede gældende Foranstaltninger til Kvægtuberkulosens Bekæmpelse. Dette vil kunne opnaas ved at ansætte en Veterinærinspektør i Stedet for den nuværende honorarlønnede Veterinærfuldmægtig under Veterinærfysikater.

I Henhold til Loven af 31. Marts 1928 er der ansat et Antal Kredsyrlæger, hvem det paahviler, hver indenfor sin Kreds, at holde sig underrettet om Tuberkulosens Udbredelse og om, hvad der foretages til dens Bekæmpelse, samt derom at sende Meddelelse til Veterinærfysikus, men deres Hovedbeskæftigelse er dog begrænset til at føre Tilsyn med de i Henhold til Loven paabudte Nedslagninger af smittefarlige, tuberkulose Kreaturer samt til at føre Tilsyn med de paabudte Afsondringer i de Besætninger, i hvilke der foretages Tuberkulinprøver paa Statens Rægning. Kredsyrlægerne, der er praktiserende Dyr læger, vederlægges med 2—3 000 Kr. aarlig

efter Størrelsen af deres Kreds. Det er imidlertid en Mangel ved denne Ordning, at deres Virksomhed vedrørende Tuberkulosen er saa stærkt begrænset, som den er, og at den kun er en Bibeskæftigelse for dem. Saafremt Distriktsdyrlægerne derfor skal udrette noget af virkelig Betydning, maa de ikke have Praksis eller anden Beskæftigelse, ligesom det vil være naturligt at indskrænke Antallet af Kredsyrlægerne, efterhaanden som Antallet af Distriktsdyrlæger stiger.

Udgifterne til Lønninger til 20 Distriktsdyrlæger saavel som til disses Rejseudgifter har man anslaaet til 150 000 Kr. udover de 50 000 Kr., der i Henhold til Loven af 31. Marts 1928 er bevilget til Kredsyrlægenes Vederlag og Rejseudgifter. Som foran nævnt er det Tanken, at Distriktsdyrlægerne til sin Tid skal afløse Kredsyrlægerne, og Udgifterne til Distriktsdyrlægerne anslaaes saaledes til ialt 200 000 Kr.

Til § 6.

Efter at deri en længere Aarrække havde været arbejdet ret planløst paa Bornholm, lykkedes det i 1922, da Professor, Dr. med. C. O. Jensen tiltraadte som Veterinærfysikus, at faa samtlige bornholmske Mejerier interesseret for Tuberkulinsagen og at gennemføre denne efter en bestemt Plan, uden at den dog fik Karakteren af Tvang. I 1924 havde 16 Mejerier optaget Bekæmpelsen, og der fandtes da indenfor disse 67 pCt. tuberkulosefri Besætninger. I 1929 deltog alle derværende Mejerier i Arbejdet, og af samtlige Besætninger var 89 pCt. tuberkulosefri. Af den som Bilag I vedføjede Oversigt fremgaar Forholdene i de enkelte Mejerikredse, og det vil ses, at Tuberkulosen ganske er udryddet indenfor en enkelt Mejerikreds, og at samme Resultat vil kunne ventes i indeværende Aar for en Række Mejeriers Vedkommende. Arbejdet paa Udryddelsen af Tuberkulosen indenfor de bornholmske Mejerikredse er gaaet langsommere end egentlig nødvendigt, men Veterinærfysikater har betragtet Sagen som et Forsøg og har ikke søgt at paalægge Mejerierne nogen Tvang med Hensyn til at tvinge de modvillige Andelshavere til at slutte sig til Sagen eller de enkelte Ejere til snarest at afhænde de reagerende Dyr til Slagtning. I de fleste Mejerikredse kan Arbejdet ogsaa antages uhindret at ville gaa sin rolige Gang fremad, og det er kun indenfor enkelte Mejerikredse, at der viser sig Modstand fra et mindre Antal Andelshaveres Side. I Overensstemmelse med Indstilling fra Born-